

Rindamalehti

N:o 532.

"Ei se niin vain unohdu",

sanoi Aapeli Möilänen ja hörppäsi korvastaan. Kyllähän Moskovan rauhan päivä aina muistetaan.

- Olimme marssilla Säkkijärven suuntaan. Yöllä näimme, miten Viipuri paloi. Katkeamaton jvtv kuului edestäpäin koko aamupäivän.

- Klo 11 tuli hiljaista. Oli jotakin kammottavaa tuossa hiljaisuudessa. Meidät voittasi kuvaamaton levottomuus.

- Iltapäivällä tuli naapurijoukkueen johtaja teltallemme. Näimme heti, että hän oli suunniltaan, melkein järjiltään.

- Rauha, hän sanoi. Naurakaa, pojat! Meillä on rauha. Ja rysällä on Viipuri, Sortavala, Suomenlahden saaret ja Hanko. Rauha! Voi s-nan s-nan s-nan p-le!

- Olimme vihreitä alokkaita, osa vasta kaksi viikkoa väessä olleita, pelkkä mantteli siviilipuvun päällä, aseinaamme hylkykiväärit ja ranskalaiset pikakiväärit. Todellista tykinruokaa... Silti iski tuo uutinen meihin kuin olisimme jokainen saaneet oman veljemme kuolinannon.

- Osa meistä oli maalaispoikia Laatokan-Karjalasta. Hetkessä oli heistä tullut maattomia ja kodittomia. Koskaan en unohda heidän itkuaan ja toisten synkeitä kirouksia. Miksi en saanut kaatua ennen tätä päivää, kysyi Suistamon Jelegänen. En hyväksy sitä rauhaa, sanoi Selin Räbinä. Molemmat veljeni ovat kaatuneet. Oliko se turhaa? - Uutta rauhaa on mahdoton puolustaa, sanoi joukkueenjohtajamme. En ymmärrä, miten voi elää tällaisen jälkeen.

- Niin, pakkorauhan päivä ei niin vain unohdu. Jos on koskaan kaksikymmentä nuorta miestä ollut surussaan ja vihassaan kuin yksi sielu, niin ne olinne. Älkää huoliko, ne palaamme Karjalaan, sanoivat savolaispojat Jelegäselle ja Räbinälle. Jumalauta, ne palaamme.

- Ja ne palasimme Karjalaan. Kolme vuotta kirotun kolmannentoista päivän jälkeen ne pidämme vartiota Suursaarella, Ohdan sukeilla, Jandeba-joella ja Vienan kanavalla. Etenä vieraan armosta vaan omasta tahdostamme. Onalla verellämme ne ostimme Karjalan takaisin.

- Kuuluvat neuvottelevan uusista rajoista Lontoossa, Tukholmassa, Moskovassa ja New Yorkissa. Kuuluvat lupaavan meille rauhaa, oikein erikoisrauhaa, kunhan vain sovinnolla luovutimme jälleen Hangosta, Karjalasta ja Suomenlahden saarista.

- Mutta ne olemme vanhentuneet ja viisastuneet, ne talvisodan nonnit. Silloin, 13.3.1940, emme kaikki vielä osanneet purkaa kiväärin lukkoa. Nyt osamme sen ja yhtä ja toista muutakin. Osamme erottaa enkelin pirusta ja "rauhan" rauhasta. Merentakaisille ystäville, jotka hie-rovat kauppaa meidän Karjalastamme, ne suomme tyynen ja kylmän hynyn:

- Tulkaa ja ottakaa!

-6
38 Uutiskatsaus
13.3.1943 klo 6.

HARKOV SAKSALAISILLA: Viime yönä ilmoitettiin, että saksalaiset ovat vallanneet takaisin Harkovin.

VIIIME YÖNÄ vihollisen lainen häirintätuli kohdistui p.a. pohj.loh.

- KAKSI JÄÄKÄRIÄ sai eilen tuonion kenttäoikeudessa. III P:n stn. Uuno Heinonen sai lääkiriltä kp-ta, soitti suutaan ja kieltäytyi lähtemästä vartiioon. Tulos 1 v. 2 vrk. Rykmentin jääkäreitten alik. Toivo Kalliacinen jäi lonalta palatessaan Tampereelle hurrana ja yritti parantaa asioitaan onatokoisella lääkärintodistuksella - tulos 7 kk 20 vrk. vankeutta. 2.Kpk. 3652. Val.upsouran jäljessä.

TYKISTÖN TRATTERI vieraili 1.K:n eilisesä aseriesillä. "Alokas Möttönen järjestää perheen raha-asiat" saavutti jynynenestyksen; etenkin ltn. Peltonen näytteli mainiosti. Saure suosiota saavutti myös rykn. viestin alik. Pihlajaniemi ja stn. Ranta esittämiä huilu ja korpr. Hirvosen lukuna Miuliacinen M 2. Tietokilpailun voitti täpärästi IV joukkue, jota ed. korpr. Hirvonen ja stn. Teräväinen. Musiikista huolehtivat Toijennan orkesteri sekä haitaristit Fogardt & Kaukonen.

Otteita Miuliacisen unikirjosta: SUOPELMA - mikä kaverisi villapaita? AASI - opit tunteen itsesi. KUULET AANTÄ - käänny, sillä tuikeu